

[Aksel Larsen.]

kelig lang Tid efter Landstingsvalget 1936 til, at Regeringen kunde have fundet ud af, hvorledes den vilde indrette et varigt Beskatningssystem, og have gennemført dette. I denne Forbindelse være det sagt, at det er den almindelige Mening i Befolkningen, at Landstingsvalgsejren maatte kunne udnyttes til at gennemføre de to Regeringspartiers, Kommunisternes og Retsforbundets Programpunkt om at afskaffe de indirekte Skatter, der virker varefordyrende for den brede Befolkning.

Der har fra forskellig Side været argumenteret imod Forlængelse af Loven om overordentlig Indkomstskat til Staten. Man har hævdet, at den tynger Erhvervene, at de ikke kan klare sig, og at Højkonjunkturen er ved at være forbi o. s. v. Jeg tror, det er nødvendigt at gøre opmærksom paa, at disse Beklagelser ikke har Rod i de faktiske Forhold. Jeg vil til Støtte for denne min Paastand tillade mig at erindre om de Tal, Statsministeren, uimodsagt fra noget Hold, fremdrog i sin Radiotale den 1. Maj 1938. Statsministeren vendte sig i denne Radiotale imod lignende Beklagelser, imod Paastanden om, at Skatteskræven var ved at gaa over Gevind, Erhvervslivet var ved at blive lammet, og Opsparingen hindredes af de stadig stigende direkte Skatter.

Statsministeren belyste disse Beklagelser ved at henvide til Aktieselskabernes Overskud og Indkomster. Han noterede, at i 1929 var Aktieselskabernes gennemsnitlige Indkomst i Procent 12,9, i 1932 var den ganske rigtigt faldet til 7,9, men i 1935 naaet helt op til 15,5. Det var altsaa en ganske betydelig Stigning. Han oplyste desuden, at Aktieselskabernes samlede Indkomst, som i 1932 var 162 Mill. Kr., i 1936 var vokset til omtrent det dobbelte, nemlig 295 Mill. Kr. Yderligere fremdrog han Statistikens Tal over den kontrolerede Formuestigning herhjemme, i Henhold til hvilke Formuerne var vokset med over 1 Milliard, nemlig fra 7 952 Mill. Kr. til 8 984 Mill. Kr. i Løbet af 4 Aar, fra 1932 til 1936.

Der kan hertil indvendes, at dette er jo ældre Tal, og det skal jeg erkende. Men Forholdet er det, at Statistikens Tal desværre altid hinker saa uendelig meget bagefter. Vi har faaet Tallene for et Aar yderligere. De siger, at Formueejernes samlede Formuer er vokset med endnu 162 Mill. Kr. i Løbet af 1937; for Tiden ud over Udgangen af 1937 foreligger der ikke statistisk Oversigt. Og hvis man skal dømme efter Børskursernes Bevægelser i

Løbet af 1937—38, tyder ingenting paa, at det er blevet daarligere i den Tid, og hvis man kigger paa de Aktieselskaber, der er begyndt at deklarere Udbytte for 1938, faar man i høj Grad Understreget, at det staar slet ikke saa værst til. Jeg skal indskrænke mig til at beskæftige mig med eet bestemt Erhvervsomraade, og jeg skal gøre det, fordi der for dette Erhvervsomraade har lydt særlig høje Klager, og fordi dette Erhvervsomraade ogsaa i Dagens Debat har fundet sin særlige Vaabendrager, det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det drejer sig om Skibsfarten. Skibsfartens Kapitalister har selv for nogen Tid siden henvendt sig til Offentligheden gennem den over for dem altid velvilligt indstillede borgerlige Presse og forkyndt, at paa Grund af Merindkomstskatten var de paa Forhaand udelukket fra at bygge nye Skibe til Erstatning for de gamle eller forældede, og hvis de skulde indrømme deres Mandskab blot nogenlunde anstændige Arbejdsvilkaar, saa vilde hele Danmarks Skibsfart se sin meget snarlige Ruin i Møde. Disse Beskrivelser hørte jo hjemme i en mærkværdig Fantasi-verden og havde ingen Forbindelse med Virkeligheden. Samme Karakteristik maa det være mig tilladt at anvende over for de Beklagelser, der nu lyder om Merindkomstskatten, idet man i Særdeleshed hævder, at den bør Skibsfarten befries for.

Den højtærede Finansminister har jo allerede ved en tidligere Lejlighed beskæftiget sig med dette Problem og har under Finanslovdebatten gjort opmærksom paa, hvorledes Forholdet er. Jeg tillader mig at erindre om de Tal, den højtærede Finansminister fremdrog ved den Lejlighed. Den højtærede Finansminister fremdrog Tallene for de to Dampskibsselskaber, hvis Aktiekapital er 64 Mill. Kr., og som alene i 1937 efter Fradrag af betalt Skat havde en samlet Indtægt af ca. 32 Mill. Kr., altsaa 50 pCt. af Aktiekapitalen. Af disse 32 Mill. Kr., som altsaa er Overskuddet, efter at Skatten er betalt, betaltes der i alt ca. 9 Mill. Kr. i Skat, deraf de 8 Mill. Kr. i Merindkomstskat, medens kun 1 Mill. Kr. var Skat i øvrigt.

Forholdet er det, at disse Dampskibsselskaber i særlig Grad er favoriseret af Skattelovgivningen, idet de er befriet for almindelige Skattebyrder til et Beløb af 7 Mill. Kr. om Aaret, Skattebyrder, som de skulde have baaret, hvis man ikke havde fritaget dem under Henviisning til, at de tjener deres Penge — eller største Parten af deres Penge — ved Sejlads mellem fremmede Havne. Efter at man havde betalt Skatten,